

казувахъ че не е на себе си.” Мар. 3; 20, 21.

П. Направи ли Іисусъ както искахъ майка му и братія-та му ?

О. Не ; той нито излѣзе да ся научи що искахъ, нито гы повыка да дойдѣтъ при него.

О. Бѣше ли прилично за майкъ му, и братія-та му да прѣсѣкѣтъ проповѣданіе-то му ?

О. Не бѣше прилично. Лук. 2; 49.

П. Какъвъ отговоръ даде Іисусъ когато му казахъ, че майка му и братія-та му искахъ да му говорятъ ?

О. А той отговори на тогова който му каза това и рече : Коя е майка ми и кои сѫ братія-та ми ? И прострѣ си рѣкѣтъ къмъ ученицы-ты си и рече : Ето майка ми и братія-та ми. Ст. 48, 49.

Коя е майка ми, или кои сѫ братія-та ми ? И като изгледа тыя които сѣдахъ около него, казува : Ето майка ми и братія-та ми. Мар. 3; 33, 34.

П. Съ тыя думы отрече ли ся Іисусъ отъ майкъ си и отъ братія-та си че не гы обычаше ?

О. Не, той като человѣкъ гы обычаше ; но искаше да покаже на всички-ты че обычаше ученицы-ты си повече даже и отъ майкъ си и отъ братія-та си, и че духовны-ты му роднины сѫ много по драгы отъ пѣтскы-ты му. Той като человѣкъ обычаше майкъ си и братія-та си, но като Богъ обычаше ученицы-ты си. И това бѣше споредъ ученіе-то което даде на ученицы-ты си. “Който люби башъ или майкъ повече отъ мене, не е за мене достоинъ.” Мат. 10 ; 37.